

تشخیص بالینی

علائم و نشانه های دکولمان جفت ممکن است بطور قابل ملاحظه ای متغیر باشد. بطور مثال خونریزی خارجی ممکن است بسیار شدید باشد در حالیکه جدایی جفت به حدی وسیع نباشد که مستقیماً جنین را به مخاطره بیندازد. بندرت هیچ گونه خونریزی خارجی وجود ندارد و درد شکم از یافته های بسیار شایع می باشد. سایر یافته ها شامل کمردرد، حساسیت رحمی، انقباضات مکرر رحم و هیپوتونی مدام رحم می باشد. مطالعات نشان می دهد که سونوگرافی بندرت تشخیص دکولمان را تایید می کند. (25٪ موارد)

جدا شدن زودرس جفت

تدابیر درمانی

دکولمان حفت بر اساس سن حاملگی و وضعیت مادر و جنین، متفاوت است. در صورتی وجود یک جنین زنده رسیده و در صورتی که زایمان واژینال قریب الوقوع نباشد، در اکثر موارد سزارین اورژانس انتخاب می شود.

در صورت وجود خونریزی شدید خارجی، می توان از طریق احیای شدید با خون و محلول کریستالوئید و زایمان فوری (به منظور کنترل خونریزی)، جان مادر را نجات داد و امید داشت که جنین نیز نجات پیدا کند.

اگر تشخیص قطعی نباشد و جنین زنده و فاقد شواهد مخاطره آمیز باشد می توان به نجات بسیار دقیق همراه با تدارک تسهیلات لازم برای مداخله فوری اقدام کرد.

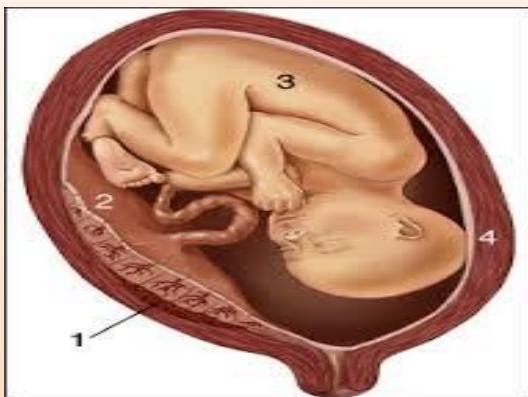

دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی
اردبیل

شبکه بهداشت و درمان مشگین شهر
بیمارستان ولیعصر(عج) مشگین شهر
بخش جراحی زنان

موضوع:

دکولمان جفت

تهیه و تنظیم:
عالمه اسدپور

1396

دکولمان جفت

دکولمان به صورت جدا شدن زودرسی جفت از محل اتصالش تعریف شده است که به آن خونریزی اتفاقی نیزمی گویند. خونریزی بیرونی یا اکسترنال یعنی خون به فضای ما بین پرده ای جنین و رحم نفوذ کرده و سبب خروج از سرویکس می شود، این حالت بیشتر از خونریزی مخفی اتفاق میافتد خونریزی مخفی با خطرهای بیشتری برای مادر همراه است زیرا در این مورد احتمال وقوع مشکلات انعقادی بصورت کواگوپایی مصرفی و عدم تشخیص وسعت خونریزی بیشتر است. شیوع دکولمان بطور متوسط یک در هر 200 زایمان است. دکولمان جفت از نوع کامل یا ناکامل (ناقص) می باشد.

ریسک فاکتورها

- هایپر تانسون مزمون یا ناشی از حاملگی
- افزایش سن مادر
- مولتی پاریتی
- پارگی پره ترم پرده ها
- حاملگی چند قلویی
- هیدرآمینوس
- استعمال دخانیات
- مصرف کوکائین
- ترومبولی ها
- ترومای خارجی، لیومیوم
- سابقه قبلی دکولمان

پاتولوژی

خونریزی به داخل دیسدوای قاعده ای سبب آغاز دکولمان جفت می شود پس دسیداو کنده می شود و لایه ای نازک که میوتر چسبیده است باقی می ماند در نتیجه با این روند از اولین مراحل خود شامل تشکیل هماتوم دسیووا است که منجر به جدایی غشاو در نهایت تخریب جفت مجاور آن می شود. در مرحله ابتدایی ممکن است علائم بالینی وجود نداشته باشد این وضعیت فقط از طریق معاینه جفتی که به تازگی خارج شده است کشف می شود. در سطح مادری جفت، نوعی تو رفتگی به قطر چند سانتی متر با حدود مشخص آشکار می شود. که خون لخته شده ای سیاهی آن را می پوشاند. بدون تردید حداقل چند دقیقه زمان برای ایجاد این تغییرات آناتومیک نیاز است. بنابراین ممکن است جفتی که به تازگی جدا شده است تفاوتی با جفت طبیعی هنگام زایمان نداشته باشد.

